

храмъ, който е оцѣлѣлъ толкова вѣкове, този древенъ паметникъ, който съставлява гордостъ, като старина за древния градъ Сердика да бжде разваленъ въ наше време. Всички престоики и галерии построени въ третия вѣкъ, за да се приспособи за християнски храмъ, бидоха развалени при разширението на улицитѣ въ София, като когато е малко софийското поле, та трѣбвало да се развали и този древенъ паметникъ. Та и останалата частъ отъ този древенъ паметникъ, който представлява самия езически храмъ, какъвто е билъ построенъ отъ езическия императоръ Траяна въ втория вѣкъ, е подкопанъ и изровенъ и е готовъ да се срути и изчезне съвършено този древенъ паметникъ въ София. Това говори много зле за насъ българитѣ, които не умѣемъ да ценимъ старинитѣ, които сме наследили отъ нашитѣ прадѣди, които ни напомняватъ за тѣхния високъ културенъ животъ и историята на миналитѣ вѣкове.

Иллирийскитѣ българи, които сж имали своя самостоятелна църква съ своя църковна иерархия, благодарение на грижитѣ на тѣхния единоплеменникъ императора Юстиниана Велики, който по канонически църковенъ редъ е успѣлъ да устрои самостоятеленъ архиепископатъ за своето любимо отечество стара България или втора Македония, която е била наречена по неговото име Първа Юстиниания, която самостоятелна църква е била независима и отъ Римъ и отъ Цариградъ (11 и 131 новели на императора Юстинианъ Велики), която самостоятелна българска или първо — юстиниановска църква, като църква древна и основана отъ Св. Павла въ Илирия на Балканския полуостровъ, то тя си е имала свой древенъ особенъ църковенъ култъ, свои църковни свещени обичаи и обряди, по които се е водила въ своя църковенъ животъ. Иллирийскитѣ българи, вече ославянени, постепенно сж подготвували своитѣ единоплеменници камскитѣ българи езичници и тѣ да оставятъ езическата религия и да приематъ християнската. Въ времето на българския царъ Бориса въ 864 година приематъ камскитѣ българи християнската религия. Веднага иллирийскитѣ мѣстни български епископи заобикалятъ новопокръстения български царъ Бориса, като му разправятъ, че тѣхната древна българска самостоятелна църква има такива сжщи църковни привилегии, дадени отъ св. Отци на петия вселенски съборъ, каквито църковни при-